

STEPPE EAGLES IN BOKEY-ORDA NATURE RESERVE AND ASHIOZEK SANCTUARY (WESTERN KAZAKHSTAN REGION) IN 2022–2023

Smelansky I. E. (Association for the Conservation of Biodiversity in Kazakhstan, Astana, Kazakhstan)

Tomilenko A.A., Barashkova A.N. (Sibecocenter LLC., Novosibirsk, Russia)

Aleksandrovich R.N., Kitibaev B., Koshkina A. (Association for the Conservation of Biodiversity in Kazakhstan, Astana, Kazakhstan)

Contact:

Ilya Smelansky
ilya.smelansky@acbk.kz

Andrei Tomilenko
aatom@ngs.ru

Anna Barashkova
yazula.mamul@gmail.com

Roman Aleksandrovich
roman.alexandrovich@acbk.kz

Beibars Kitibaev
kitibaev.b.d@gmail.com

Alyona Koshkina
alyona.koshkina@acbk.kz

Recommended citation: Smelansky I.E., Tomilenko A.A., Barashkova A.N., Aleksandrovich R.N., Kitibaev B., Koshkina A. Steppe Eagles in Bokey-Orda Nature Reserve and Ashiozek Sanctuary (Western Kazakhstan Region) in 2022–2023. – *Raptors Conservation*. 2023. S2: 253–258. DOI: 10.19074/1814-8654-2023-2-253-258 URL: <http://rrrcn.ru/en/archives/35053>

The Steppe Eagle (*Aquila nipalensis*) is a typical and representative inhabitant of the steppe, a key predator in steppe ecosystems, and until recently the most common and abundant of Kazakhstan's large raptors. In the last two decades, its abundance and range here have been greatly reduced. The species' nesting group in the Volga-Ural interfluvium has been little studied in the last 15 years.

The Bokey-Orda State Nature Reserve (SNR) and the Ashiozek Zoological Sanctuary were established in the western part of Western Kazakhstan Oblast in 2022. Together, they encompass the almost completely endorheic basin of the Ashiozek River along with its tributary water bodies – a complex of the salt lakes Aralsor, Batpak, Zhalpak, and Araltobe and a number of smaller such lakes. This vast (6,570 km²) territory contains desertified and dry steppes and northern halophyte and hemihalophyte deserts. The main objective for establishing these protected areas is to protect the saiga population and that ungulate's habitats. The steppe eagle is also recognized as a priority conservation target. Additionally, the IBA "Lower reaches of the Ashiozek River" is located within this region, an area identified on the basis of its importance for the Steppe Eagle.

Study of the nesting group started in 2022 and continued in 2023 in the framework of a long-term partnership between Association for the Conservation of Biodiversity in Kazakhstan (ACBK) and Bokey-Orda SNR. The main research occurred June 28–July 8, 2022 (11 days) and June 26–July 11, 2023 (14 days) during the mass dispersal period for young offspring. The team's expedition routes during the indicated periods was approximately 700 km

in 2022 and 1,000 km in 2023. Two census sites were identified – Ashiozek (1,190 km²), and Aralsor-Araltobe (2,440 km²). In 2022, the Aralsor and Araltobe sites were analyzed separately). In 2023, roughly 25% of the Ashiozek site and about 30% of the Aralsor-Araltobe site were examined.

In 2022, 47 Steppe Eagle nests were found, including 19 active nests (40.5%), and 17 successful nests at the time of the survey (36%). At least 38 breeding territories were confirmed, 34 of which are occupied, including at least 17 successful nests. The average nesting density for the entire surveyed area was approximately 4.75 breeding territories per 100 km², including 4.2 occupied territories, and 2.1 successful territories per 100 km². The average distance between nearest neighboring residential nests was 3.77±1.40 km ($n=24$), varying by registration sites from 2.92±1.06 km ($n=11$) at Araltobe to 4.40±1.35 km ($n=8$) at Ashiozek and 4.96±1.40 km ($n=4$) at Aralsor.

Brood size averaged 1.69±0.79 nestlings per successful nest ($n=16$). It is likely that this indicator is underestimated: underestimation of the numbers of older nestlings that have already fledged is possible for some broods. There is a characteristically sharp difference in the indicator between the Aralsor-Araltobe and Ashiozek sites: 1 ($n=4$) and 1.25±0.5 ($n=4$), respectively, Aralsor and Araltobe, but 2.29±0.76 nestlings ($n=7$) – Ashiozek.

In 2023, 110 Steppe Eagle nests were examined, 34 of which were active (31%), including 24 nests with successful breeding (22%) and six to ten nests with unsuccessful breeding (in four cases it was either impossible to determine breeding success or the nest had already been abandoned by fledglings), the rest were empty, but some

of them (22 nests or 20% of the total) are visited by birds and used as perches.

That study includes the verification of 32 nests first identified in 2022. Of these in 2023, there were five active nests, four of which were successful and one presumably successful (almost all retained the same status as they had the previous year). Six nests that were successful last year turned out to be unoccupied in 2023 or were used only as perches. Two nests disappeared between visits (one of them burned in a fire).

85 adult Steppe Eagles were encountered, mostly in connection with breeding territories. 32 nestlings and fledglings (in their first days after leaving the nest) were identified in or associated with nests. 32 underyearlings (nestlings and fledglings in the first days after fledging) were counted on nests or in connection with them. As in the previous year, by July 4–5 many fledglings without a clear connection to nests appeared in the area. Such birds often concentrate near water bodies (ponds, collection basins, deep river areas). 56 such fledglings were documented. Three nests (all successful) contained a single undeveloped egg.

Surveyed nests contain one to two nestlings and in just one case, three nestlings. There were 1.90 ± 1.51 nestlings per successful nest ($n=23$) on average. As in 2022, this figure is probably underestimated. A distinct difference between the plots remained: 1.36 ± 0.63 nestlings ($n=14$) at Araltobe-Aralsor and 2.45 ± 1.91 nestlings ($n=9$) at Ashiozek.

A group led by Corresponding Member A.A. Chibilev assessed three nests at the Araltobe site on April 20, 2023. At that time of study, all three were occupied by brooding females: one nest contained two eggs and two nests contained three eggs each. When visited again in July, the nest

with two eggs now contained two nestlings (fledglings), one of the three-egg nests contained one nestling (apparently attacked by a fox shortly before our visit), and the other three-egg nest was found empty, leaving no trace of reproduction.

The relative density of Little Ground Squirrel burrows was determined on 53 transects to assess the eagles' prey base. Evidence of Ground Squirrel colonies were found on more than 90% of the transects, but more than half of the marked settlements were non-residential. It seems that given the absence of optimal prey (Little Ground Squirrel), the main available food source for the Steppe Eagle nesting group under study is Saiga Antelope carcasses, now plentiful in the steppe. Saiga limb remains were the most common type of fodder in the nest. It was also noted that eagles seem to feed only on fresh carcasses. The connection between the Steppe Eagle and the Saiga is further evident in that winter saiga fur was being used as a nest liner in the vast majority of examined nests, and Saiga bones were often used as material for nest construction.

In both years, Steppe Eagle food availability and nesting success at the Aralsor-Araltobe site are apparently lower than at Ashiozek.

Despite the creation of protected areas, bird-hazardous powerlines remain a significant deadly threats to eagles in the territory. A random check of power lines (sections of 2.5 km and 3.5 km) in suitable biotopes within the reserve contained on average more than one dead Steppe Eagle per one kilometer of power line. All eagle remains discovered correspond to a time of death in early spring or autumn, during the seasonal migration period.

Fledglings of the Steppe Eagle (Aquila nipalensis) near the nest. Photo by I. Smelansky.

Слётки степного орла (Aquila nipalensis) около гнезда.

Фото И. Смелянского.

Ўяга манайындагы дала қыранынын (Aquila nipalensis) балапандары.

И. Смелянскийдің фотосы.

СТЕПНОЙ ОРЕЛ НА ТЕРРИТОРИИ РЕЗЕРВАТА «БОКЕЙОРДА» И АЩИОЗЕКСКОГО ЗАКАЗНИКА (ЗАПАДНО-КАЗАХСТАНСКАЯ ОБЛАСТЬ) В 2022–2023 ГОДЫ

Смелянский И.Э. (Казахстанская ассоциация сохранения биоразнообразия, Астана, Казахстан)

Томиленко А.А., Барашкова А.Н. (ООО «Сибэкоцентр», Новосибирск, Россия)

Александрович Р.Н., Китибаев Б., Кошкина А. (Казахстанская ассоциация сохранения биоразнообразия, Астана, Казахстан)

Контакт:

Илья Смелянский
ilya.smelansky@acbk.kz

Андрей Томиленко
aatom@ngs.ru

Анна Барашкова
yazula.manul@gmail.com

Роман Александрович
roman.alexandrovich@acbk.kz

Бейбарс Китибаев
kitibaev.b.d@gmail.com

Алена Кошкина
alyona.koshkina@acbk.kz

Рекомендуемая цитата: Смелянский И.Э., Томиленко А.А., Барашкова А.Н., Александрович Р.Н., Китибаев Б., Кошкина А. Степной орел на территории резервата «Бокейорда» и Ащизекского заказника (Западно-Казахстанская область) в 2022–2023 годы. – Пернатые хищники и их охрана. 2023. Спецвып. 2. С. 253–258. DOI: 10.19074/1814-8654-2023-2-253-258 URL: <http://rrcn.ru/ru/archives/35053>

Степной орёл (*Aquila nipalensis*) – типичный и характерный обитатель степей, один из ключевых хищников степных экосистем, ещё недавно самый распространённый и многочисленный из крупных пернатых хищников Казахстана. В последние два десятилетия его численность и ареал здесь сильно сократились. Гнездовая группировка вида в Волго-Уральском междуречье в последние 15 лет почти не исследовалось.

Государственный природный резерват (ГПР) «Бокейорда» и Ащизекский зоологический заказник созданы на западе Западно-Казахстанской области в 2022 г. В совокупности они охватывают почти полностью бессточный бассейн р. Ащизек с её приёмными водоёмами – комплексом соров Аралсор, Батпак, Жалпак, Аралтобе и рядом более мелких. Эта обширная (6570 км²) территория занята опустыненными и сухими степями и северными галофитными и гемигалофитными пустынями. Главная задача ООПТ здесь – сохранение популяции сайгака и её местообитаний, но степной орёл также признаётся одним из приоритетных объектов охраны. В том числе, здесь располагается ключевая орнитологическая территория «Низовья реки Ащизек», выделенная на основании важности для степного орла.

Мониторинг гнездовой группировки начат в 2022 и продолжен в 2023 гг. в рамках долгосрочного сотрудничества АСБК с ГПР «Бокейорда». Основное обследование проводили 28.06–8.07.2022 (11 дней) и 26.06–11.07.2023 (14 дней), в период массового вылета

молодых. Рабочий маршрут экспедиционной группы в указанный период составил, округлённо, 700 км в 2022 г. и 1000 км в 2023. Выделено две учётные площадки – Ащизек, площадью 1190 км², и Аралсор-Аралтобе, 2440 км² (в 2022 площадки Аралсор и Аралтобе анализировали отдельно). В 2023 г. осмотрено около 25% площадки Ащизек и около 30% площадки Аралсор-Аралтобе.

В 2022 г. найдено 47 гнёзд степного орла, среди которых 19 активных гнёзд (40,5%), в том числе 17 успешных на момент обследования (36%). Локализовано не менее 38 гнездовых участков, из которых 34 занятых, в том числе не менее 17 успешных. Средняя для всей осмотренной территории плотность гнездования составляла около 4,75 гнездовых участков на 100 км², в том числе 4,2 занятых участка и 2,1 успешных участка на 100 км². Средняя дистанция между ближайшими соседними жилыми гнёздами составила 3,77±1,40 км ($n=24$), варьируя по учётным площадкам от 2,92±1,06 км ($n=11$) на Аралтобе до 4,40±1,35 км ($n=8$) на Ащизеке и 4,96±1,40 км ($n=4$) на Аралсоре.

Размер выводка составил, в среднем, 1,69±0,79 птенцов на 1 успешное гнездо ($n=16$). Вероятно, этот показатель занижен, для части выводков возможен недоучёт уже вылетевших старших птенцов. Характерно резкое различие показателя между площадками Аралсор-Аралтобе и Ащизек: 1±0 ($n=4$) и 1,25±0,5 ($n=4$) – соответственно, Аралсор и Аралтобе, но 2,29±0,76 птенцов ($n=7$) – Ащизек.

В 2023 г. осмотрено 110 гнёзд степного орла, из них 34 активных (31%), в том числе 24 гнезда с успешным размножением (22%) и 6–10 с неуспешным размножением (в 4 случаях оказалось невозможным понять, было ли размножение неуспешным или гнездо уже покинуто слётками), остальные пустуют, но часть их (22 гнезда – 20% от общего количества) посещается птицами и используется в качестве присад.

В том числе проверено 32 гнезда, впервые выявленных в 2022 г. Из них в 2023 оказалось 5 активных гнезд, в том числе 4 достоверно и одно предположительно успешные (практически все сохранили тот же статус, какой имели год назад). Шесть гнёзд, бывших успешными в прошлом году, в 2023 оказались незанятыми либо использовались только как присады. Два гнезда за год исчезли (одно из них сгорело).

Встречено 85 взрослых степных орлов, преимущественно в связи с гнездовыми участками. На гнёздах и в связи с гнездами учтено 32 сеголетка (птенцов и слетков в первые дни после вылета). Как и в предыдущем году, после 4–5 июля на территории появилось много слётков, не демонстрирующих явной связи с гнёздами. Такие птицы концентрируются, в особенности, у водоёмов (прудов, копаней, плёсов реки). Всего отмечено 56 таких слетков. В 3 гнездах (все успешные) обнаружено по одному неразвившемуся яйцу.

В осмотренных выводках было 1–2 птенца, только в одном случае – 3 птенца. В среднем, на одно успешное гнездо

приходится $1,90 \pm 1,51$ птенца ($n=23$). Как и в 2022, вероятно, этот показатель занижен. Сохранилось резкое различие между площадками: $1,36 \pm 0,63$ птенца ($n=14$) – Аралтобе-Аралсор и $2,45 \pm 1,91$ птенца ($n=9$) – Ащюзек.

Три гнезда на площадке Аралтобе были осмотрены 20.04.2023 группой под руководством чл.-корр. А.А. Чибилева. Во всех них тогда были самки на кладках: в одном 2 и в двух по 3 яйца. При нашей проверке в июле в гнезде с кладкой 2 яиц отмечено 2 птенца (слётка), в гнезде с кладкой 3 яиц – один птенец (незадолго до нашего посещения, видимо, атакованный лисицей), второе гнездо с такой кладкой найдено пустым, без следов размножения.

Для оценки пищевых ресурсов орлов на 53 трансектах определена относительная плотность размещения нор малого суслика. Следы поселений суслика обнаружены на более 90% трансект, но более половины отмеченных поселений – нежилые. Представляется, что в условиях недостатка оптимальных жертв (малого суслика) основным доступным источником корма для исследуемой гнездовой группировки степного орла являются трупы сайгаков, многочисленные сейчас в степи. Остатки конечностей сайгака были наиболее часто встречаемым типом поедей на гнёздах. В то же время, орлы, по-видимому, кормятся только на свежих тушах. Связь степного орла с сайгаком проявляется также в том, что зимний мех сайгака используется в качестве материала выстилки лотка в подавляющем большинстве осмотренных гнёзд, кости сайгака часто использовались как материал гнездовой постройки.

В оба года обеспеченность кормами и успех гнездования степного орла на площадке Аралсор-Аралтобе видимо ниже, чем на площадке Ащюзек.

Несмотря на создание ООПТ, пока на территории сохраняется существенная угроза гибели орлов на птицепоопасных ЛЭП. Выборочная проверка ЛЭП (отрезки 2,5 км и 3,5 км) в подходящих биотопах на территории заказника показала, что, в среднем, на 1 км их приходится более 1 погибшего степного орла. Все найденные останки орлов соответствуют времени гибели птиц ранней весной или осенью, в период сезонных миграций.

Nestling of the Steppe Eagle in the nest.
Photo by I. Smelansky.

Птенец степного орла в гнезде.
Фото И. Смелянского.

Ўяда жана өсіп келе жатқан дала қыраны.
И. Смелянскийдің фотосы.

2022–2023 ЖЫЛДАРДА БӨКЕЙОРДА РЕЗЕРВАТЫ ЖӘНЕ АШЫӨЗЕК ҚОРЫҚШАСЫНДАҒЫ (БАТЫС ҚАЗАҚСТАН ОБЛЫСЫ) АУМАҒЫНДАҒЫ ДАЛА ҚЫРАНЫ

Смелянский И.Э. («Қазақстан биоалуантүрлілікті сақтау ассоциациясы» РҚБ, Астана, Қазақстан)

Томиленко А.А., Барашкова А.Н. (Сібір экологиялық орталығы ООО, Новосибирск, Ресей)

Александрович Р.Н., Китибаев Б., Кошкина А. («Қазақстан биоалуантүрлілікті сақтау ассоциациясы» РҚБ, Астана, Қазақстан)

Контакт:

Илья Смелянский
ilya.smelansky@acbk.kz

Андрей Томиленко
aatom@ngs.ru

Анна Барашкова
yazula.manul@gmail.com

Роман Александрович
roman.alexandrovich@acbk.kz

Бейбарс Китибаев
kitibaev.b.d@gmail.com

Алена Кошкина
alyona.koshkina@acbk.kz

Ұсынылатын дәйексөз: Пуликова Г.И., Каптенкина А.Г., Смелянский И.Э., Зиневич Л.С., Николенко Э.Г., Карякин И.В. Қазақстанда дала қыранының қазіргі жағдайы. – Пернатые хищники и их охрана. 2023. Спецвып. 2. С. 253–257. DOI: 10.19074/1814-8654-2023-2-253-258 URL: <http://rrcn.ru/ru/archives/35053>

Дала қыраны (*Aquila nipalensis*) – дала экожүйелерінің негізгі жыртқыштарының бірі, далаларға тән және эдетті мекен етушісі, соңғы кезге дейін Қазақстанда ең көп таралған және саны көп қанатты ірі жыртқыш. Соңғы екі онжылдықта мұнда оның саны мен ауқымы айтарлықтай қысқарды. Соңғы 15 жылда Еділ-Жайық сағасындағы түрлердің өз салатын топтары дерлік зерттелмеген.

2022 жылы Батыс Қазақстан облысының батысында Бөкейорда мемлекеттік табиғи резерваты (МТР) мен Ащыөзек зоологиялық қорықшасы құрылды. Олар Ащыөзек өзеніне қиятын су қоймаларымен бірге Аралсор, Батпақ, Жалпақ, Аралтөбе сорлары кешені және одан да кішкентай өзендердің толығымен дерлік алабын қамтиды. Бұл кен (6570 км²) аумақты шөлді және құрғақ далалар мен солтүстік галофитті және гемигалофитті шөлдер алып жатыр. Мұндағы ЕҚТА негізгі міндеті ақбөкен популяциясы мен оның мекендейтін жерлерін сақтау болып табылады, бірақ дала қыраны да қорғаудың басым нысандарының бірі ретінде танылған. Атап айтқанда, бұл жерде «Ащыөзек өзенінің төменгі ағысы» негізгі орнитологиялық территориясы дала қыраны үшін маңыздылығы негізінде анықталған.

Үя салатын топтың мониторингі 2022 жылы басталып, 2023 жылы АСБК мен «Бөкейорда» МТР арасындағы ұзақ мерзімді ынтымақтастық аясында жалғасты. Негізгі тексеру жұмыстары 2022 жылғы 28 маусым – 8 шілде (11 квн) және 2023 жылғы 26 маусым – 28.06–

8.07.2022 (11 квн) және 26.06–11.07.2023 (14 квн) аралығында жасан құстардың жаппай ұшуы кезеңінде өткізілді. Көрсетілген кезеңде экспедициялық топтың жұмыс бағыты 2022 жылы 700 км және 2023 жылы 1000 км. көлемінде атқарылды. Екі есеп аландары анықталды – ауданы 1190 км² Ащыөзек және Аралсор-Аралтөбе, 2440 км² (2022 жылы Аралсор және Аралтөбе телімдері бөлек талданды). 2023 жылы Ащыөзек бөлігінің 25%-ға жуығы, Аралсор-Аралтөбе учаскесінің 30%-ға жуығы зерттелді.

2022 жылы дала қыранының 47 ұясы табылды, оның ішінде 19 белсенді ұя (40,5%), сонымен қатар, зерттеу кезінде сәтті болған 17 ұя (36%). Кем дегенде 38 ұя салатын орын оқшауланған, олардың ішінде 34 ұяның тіршілігі бар, оның ішінде кемінде 17-сі табысты болды. Барлық зерттелген аумақ үшін ұя салудың орташа тығыздығы 100 км²-ге шамамен 4,75 ұя салатын жерді құрады, оның ішінде 4,2 басып алынған телім және 100 км²-ге 2,1 сәтті аумақ. Ең жақын көршілес ұялар арасындағы орташа қашықтық 3,77±1,40 км (*n*=24), тіркеу орындарына байланысты Аралтөбеде 2,92±1,06 км (*n*=11) Ащыөзекте 4,40±1,35 км (*n*=8) және Аралсорда 4,96 км ±1,40 км (*n*=4).

Туылған балапандардың мөлшер саны бір ұяға орташа есеппен 1,69±0,79 балапан болды (*n*=16). Бәлкім, бұл көрсеткіш кемітілген, кейбір ұялар саны үшін ұшып кеткен ересек балапандардың саналмауы мүмкін. Аралсор-Аралтөбе және Ащыөзек телімдері арасындағы көрсеткішке күрт айырмашылық

Steppe Eagle.
Photo by I. Karyakin.

Степной орёл.
Фото И. Карякина.

Дала қыраны.
И. Карякиннің фотосы.

тэн: 1 ± 0 ($n=4$) және сэйкесінше Аралсор және Аралтөбе $-1,25\pm 0,5$ ($n=4$), бірақ $2,29\pm 0,76$ балапан ($n=7$) – Ащыөзекте.

2023 жылы 110 дала қыранының вясы зерттелді, оның 34-і белсенді (31%), оның ішінде 24-і сэтті өскен вя (22%) және 6–10 вясы сэтсіз (4 жағдайда олардың көбеюін сэтсіз болғанын немесе вяны балапандары тастап кеткенін түсіну мүмкін болмады), қалғандары бос, бірақ олардың кейбіреулеріне (22 вя – жалпы санының 20%) құстар келіп, қону орындары ретінде пайдаланылады. Соның ішінде 32 вя тексерілді, олар алғаш рет 2022 жылы анықталған, 2023 жылы олардың 5-і белсенді, оның ішінде 4 расында анықталып, біреуі болжамы – сэтті (барлығы дерлік бір жыл бұрынғы күйін сақтап қалды) вя болды. Өткен жылы сэтті болған алты вя 2023 жылы бос болып шықты немесе тек қону орны ретінде пайдаланылды. Бір жыл ішінде екі вя жоғалып кетті (біреуі өртеніп кеткен).

85 ересек дала қыраны, негізінен вя салатын жерлерге байланысты кездескен. Үяларда және вяларға байланысты 32 биылғы туылған балапандар (жанадан туылған балапандар мен биылғы туылған балапандар үшін шыққаннан кейінгі алғашқы күндері) есептелді. Өткен жылдағыдай 4–5 шілдеден кейін аумақта вяларымен анық байланысы байқалмаған көптеген биылғы туылған балапандар пайда болды. Мұндай құстар, атап айтқанда, су айдындарының манайында (тоғандар, апандар, өзен ағысында) шоғырланады. Барлығы осындай 56 жас биылғы туылғандар тіркелді. 3 вяда (барлығы сэтті) бір-бір дамымаған жұмыртқадан табылды.

Тексерілген вяларда 1–2 балапан, тек бір жағдайда 3 балапан болды. Орташа алғанда бір сэтті вяға $1,90\pm 1,51$ балапан келеді ($n=23$). 2022 жылдағыдай бұл көр-

сеткіш төмен бағаланған болуы мүмкін. Телімдер арасында күрт айырмашылық байқалды: $1,36\pm 0,63$ балапан ($n=14$) – Аралтөбе-Аралсорда және $2,45\pm 1,91$ балапан ($n=9$) – Ащыөзекте.

Аралтөбе теліміндегі вш вя 20.04.2023 А.А. Чибилевтің басқаруымен тексерілді. Олардың барлығында аналық құстар болды: біреуінде 2, ал қалған екеуінде эрқайсысында 3 жұмыртқадан. Шілде айында тексергенімізде 2 жұмыртқасы бар вяда 2 балапан (биылғы туған), 3 жұмыртқасы бар вяда – бір балапан (біз барар алдында, түлкі шабуылдаған сияқты) байқалды, осынша жұмыртқасы бар екінші вя бос болып, ешқандай көбею ізі табылмады.

Қырандардың қоректік қорын 53 трансекта бойынша бағалау үшін жердегі кіші саршұнақ індерінің салыстырмалы тығыздығы анықталды. Трансекиалардың 90%-дан астамында кіші саршұнақтардың қоныстану іздері табылды, бірақ белгіленгендердің жартысынан көбінде тіршілік іздері жоқ. Онтайлы олжаның (кіші саршұнақ) жетіспеуі жағдайында дала қырандарының зерттелген вя салатын тобына қоректің негізгі көзі қазір далада көптеп таралған ақбөкендердің өлекселері болып табылатын сияқты.

Ақбөкеннің қалдықтары вяларды жемтікпен қоректенетіндердің ең көп тараған түрі болды. Бұл ретте қырандар тек жана ғана қаза болған өлекселермен қоректенетін көрінеді. Дала қыраны мен ақбөкеннің байланысы ақбөкеннің қысқы жүні зерттелген вялардың басым көпшілігінде вяны төсеу үшін материал ретінде пайдаланылуынан да айқын көрінеді, ақбөкен сүйектері көбінесе вя салу үшін материал ретінде пайдаланылды.

Екі жылда да Аралсор-Аралтөбе телімдерінде дала қыранының қорегі мен вя салуы Ащыөзек телімімен салыстырғанда төмен болған көрінеді.

ЕҚТА құруға қарамастан, аумақта құстарға қауіпті ЭБЖ бүркіттердің қаза болу қаупі әлі де бар. Қорық аумағындағы қолайлы биотоптардағы ЭБЖ (2,5 км және 3,5 км учаскелері) кездейсоқ тексеру олардың 1 км-ге орташа есеппен 1-ден астам қаза болған дала қыраны келетінін көрсетті. Қырандардың барлық табылған қалдықтары құстардың ерте көктемде немесе күзде, маусымдық қоныс аудару кезеңінде қаза болған уақытына сәйкес келеді.